

De Nieuwe Gazet

AANKONDIGINGEN —
 44 bladzijde, per klein regel 0,30
 Financiële aankondigingen 1,00
 Reklame onder stadieuw, den regel 1,00
 Stadieuw, den regel 2,00
 Begrijpelijk 5,00
 (overeen te komen)

Abonnementen worden aangenomen in onze burelen: KORTE NIEUWSTRAAT, 28, ANTWERPEN, en in alle Postkantoren
 Alle Brieven, Annoncen en Mededeelingen te zenden aan het Bestuur — Telefoon 853

ABONNEMENTEN —
 Per jaar, fr. 8,00. — Zes maanden, fr. 4,00. — Drie maanden, fr. 2,00. — De afnemer betaalt de portiekosten.
 Antwerpen, worden uitdrukkelijk ontvangen door de afnemer.
 De afnemer, Oude Bazar, 28, Antwerpen, en door de afnemer.
 De afnemer, J. Lebeau & Co., 28, Nieuwstraat, Antwerpen.

Een Brief uit Antwerpen

Aan de vreesachtige Vluchtelingen

Antwerpen, 1 November 1914.

Mijne stadgenoten!

Ik heb dikwijls hooren zeggen, dat reizen verkleint; maar 'k heb nu ondervonden, dat het ook kan vergrooten — zoodat ge wel ziet, dat spreekwoorden niet altijd evangelie zijn.

Wie beweert dat reizen verkleint, bedoelt daarmede, dat de reiziger, vooral wanneer hij een bombardement ontvlucht, klein wordt onder het gewicht van zijn pakage. Dan gaat hij gebogen onder den druk van zijn wee, doch ook wel onder de zwaarte van 't veelal nutteloos pakgoed dat hij tracht te redden; dan ziet ge hem, halverwege zijne reis, terwijl hij strompelt en verpoost tusschen vluchtende koeien en hotsende broodwagens, in twee gevouwen optrekken naar het einddoel van zijn martelaarsbaan, verkleind door 't reizen...

'k Heb heel Antwerpen zoo zien op-marcheeren tusschen Putte, Hoogerheide en Bergen-op-Zoom en — ge kunt me gelooven of niet; de menschen waren kleiner geworden, lager gebukt naar de moeder-aarde, die zich op dien kleuring herfstidag koesterde onder eene spreij van brons en koper, mild neergevallen van uit de knokkelige takken van beuk en eik.

— Maar spreek nu eens van uw eigen...

— Dat wilde ik juist doen, beste lezer. Ik wilde u vertellen, hoe het mij ginder vergaan is, eerst op een rattenzolder, dan op een bed van ijdele zakken, eindelijk in de overbevolkte, druk-verbijsterde stede, waar mij, bij slot van rekening, juist het tegenovergestelde wedervoren van wat andere vluchtende reizigers moesten ondervinden: ik was niet verkleind, 'k was niet gekrompen, ik was — da hemel helpe mij! — 'k was integendeel groot... vader geworden!

't Is goed mogelijk, dat mijn voorbeeld aanstekelijk heeft gewerkt op het karakter van de Belgische vluchtelingen, want daar zijn er, in Nederland, nog duizenden, die van geen heengaan willen hooren — net alsof zij gezworen hadden: wij zullen doen zoals gij gedaan hebt, wij willen blijven tot we grootvader zijn.

Ja maar, neen, die vlieger gaat zoo niet op. Om grootvader te worden — 'k weet er van te spreken — moeten uwe kleuters eerst groot worden, op eigen vleugelen kunnen vliegen, een eigen haard aanleggen en de rest; moet gij, vluchtelingen, en hel uw aanhang, ingeburgerd heeten en met de natie vergroeid; moeten uwe tijdelijke beschermers tot de overtuiging gekomen zijn, dat het niet anders kan, dan het nu is.

Mijne Stadgenoten! aanhoort mij eens goed: uwe kleuters zijn niet groot, zij vliegen nog niet op eigen vleugelen, zij hebben geen eigen haard op den nochtans zoo gastvrijen Nederlandschen grond, gij zijt er nog ingeburgerd noch vergroeid, en zij, die u met open armen hebben onthaald, die u vertroetelden en troosten, zij weten, zoo goed als ik, dat het, van heden af, anders moet gaan dan het sedert den 8e Oktober gegaan is.

Dien dag was ik tusschen de vluchtelingen, zoowel als gij en een ander, en in mijn overvloedig westgloren zag ik, achter mij, in dien akeligen nacht, den rotsen gloed van de brandende Scheldestad. De fluitende bommen ontploften, bij poezen, in een bliksemschicht, en huilende vrouwen zochten, razend van wanhoop, naar hun verloren kroost. In de bosschen, waar buiten de Hollandsche Landweermannen ons als broeders stonden te verbeiden, kreunden arme kraamvrouwen, en in een glimp van 't maanlicht zag ik een gehangene aan een boomtak wiegelen...

Weg, weg! akelige verschrikking! 't Is hier reeds alsof 't nooit gebeurde. Wij zijn ons vroeger leven zoo geleidelijk heringetroden, dat we 't aardig vinden als we hier of daar een huisgezin met pak en zak zien arriveeren en we roepen hen gichelend toe:

— Waar zijt-de gollie geweest?

En 't antwoord klinkt nooit anders:

— Noar Holland, jandomiel!

De pinuen, door de beschieting alom verspreid, zijn opgekuischt. De gesponnen ruiten worden langzamerhand door nieuwe vervangen — langzamerhand, want er is geen glas genoeg in voorraad om iedereen tegelijk te voldoen. Al de tramdieren zijn heringesteld, de herbergen heropend (de winkels natuurlijk ook, maar dat is voor de mannen van minder belang). Met één woord: het leven is te Antwerpen wat het vroeger was. Alleen hebben wij er dit bij gewonnen: als een inbreker (in 't Duitsch noemen we zoo'n beest *ein maraudeur*) zijn onwelkom bedrijf uitoefent, wordt hij gesnapt en door de soldaten neergeschoten. Heel veel emotie vraagt dat niet

en gevangenskosten worden er door uit-gepaard.

Ik vraag dus mezelf af, wat mijne stadgenoten nog buiten onze muren verjijderd kan houden. Er bestaat hier niet het minste gevaar. Keert weder! komt naar uw bakermat terug! Er zijn er onder u, die van *blijven* spreken, zegt hun gerust: ja maar, ik zou niet gaarne een *bedelreiziger* genoemd worden, want — ahl! ge weet het! — een slechte naam is gauw gegeven.

Edw. Poffé

VAN ALLES WAT

Taptoe

Het gerucht wordt verspreid, — maar tot nog toe, kregen wij er geen bevestiging van, — dat de overheid zinnens zijn zou, om dezer dagen toelating te verleen om tot tien uren op straat te vertoeven (in plaats van 8, zooals nu), tevens zouden de koffiehuisen en winkels tot 10 uren mogen open blijven.

Rechtuit gesproken, het gedacht zou gelukkig zijn, en zou er veel toe bijdragen om meer leven in de stad te brengen. Vele uitwijkingen, — wier terugkomst, voor henzelf, niet strikt noodzakelijk was, — kwamen hier al eens kijken en het terrein verkennen, maar zoodra ze hoorden 'dat ze met de kiekens moesten gaan slapen', bezorgden ze zich spoedig een *spasierschein* en waren ze weg.

De Antwerpenaar houdt aan zijn aarts-vaderlijke gewoonten en voor hem *'tis* het geen leven' 's avonds zoo vroeg naar huis te moeten, en niet eens de gelegenheid te hebben op zijn staat, 'ne *'spot* te pakken'. Van bijeenkomsten in den familiekring komt in de huidige omstandigheden, ook al niets te recht, vermits men, voor den acht, binnen moet zijn, wil men zich niet blootstellen aan een proces-verbaal in regel.

Verjaardag van Koning Albert

Ter gelegenheid van den naamdag van Koning Albert was er Maandag gelegenheid aan de Belgische legatie te 's Gravenhage voor de Belgische kolonie en de vele in Holland vertoevende Belgen om hun vereering en verknoodheid jegens hun vorst door het teekenen op lijsten te doen blijken.

Zondag morgen om 10 uren had 't verzoek van de Belgische uitgewekenen, in de Sint-Annakerk te Breda een plechtige mis plaats met Te Deum ter eere van den verjaardag van Koning Albert.

Uitbetaling Belgisch

Spoorwegpersoneel

Zooals men weet, is het Middenkomiteet van het Belgische spoorwegpersoneel te Amsterdam in het koffiehuis 'De Pool' gevestigd. Namens de Belgische regering nu heeft dit komiteet uit Havre telegrafisch bericht ontvangen, dat de gelden, noodig voor de uitbetaling der wedden van amtenaren en bedienden, zijn afgezonden. Het telegram was ondertekend door den heer Van de Kerckhoven, bestuurder van de Belgische spoorwegen.

Een later bericht zal bekend maken, waar en wanneer de uitbetaling geschieden zal.

Antwerpsche Gemeente-ambtenaren

Naar men weet zijn de Antwerpsche gemeentewerklieden die tot heden niet terugkeerden ontslagen uit de gemeente-dienst. Het Gemeentebestuur van Antwerpen heeft echter aan het Antwerpsch Centraal bureau voor inlichtingen aan vluchtelingen mededeeld dat dit besluit niet toepasselijk is op de militairen die in Nederland geïnterneerd zijn of daar in een hospitaal opgenomen werden. Hun loon zal voluit aan de recht-habende familieleden worden uitbetaald zonder afhouding van militiegeld.

Belgische Ambtenaren

Op een vraag of de Belgische spoorweg-beambten moeten terugkeeren, is, naar wij vernemen, namens de Belgische regering met een uitdrukkelijk *'neen'* geantwoord. Wel moeten terugkeeren de ambtenaren van binnenlandsche zaken, landbouw, justitie, financiën, ook de doeanen. Echter geen post-telegraaf- en telefoonbeambten.

Het Antwerpsch bureau voor vluchtelingen heeft van het Kaiserliche Post-Amt te Antwerpen bericht ontvangen, dat voor Belgische post-ambtenaren voorloopig geen gelegenheid is in hun betrekking werkzaam te zijn.

Prijzen der Eetwaren

Wij ontvangen volgend briefje:

Antwerpen, 12 Nov. 1914.

Aan den Heer Hoofdposteller van

'De Nieuwe Gazet', Antwerpen.

Zeer geachte Heer,

Ik heb met veel aandacht het artikelje 'Prijzen der eetwaren', verschenen in uw geveerd blad van 11 dezer, gelezen.

Ik ben het ten volle met U eens, dat vooral op het oogenblik de prijs van de suiker overdreven is, daar zekere winkels fr. 1.15 à fr. 1.20 per kilo durven vragen en hoop ook dat er van hoogerhand daartegen maatregelen zullen genomen worden.

Hopende, dat door uw herhaald aandringen gevolg aan die billijke vraag zal gegeven worden verzoek ik U, zeer geachte Heer, mijn verkleide groeten te aanvaarden.

L. SCHEVENHELS.

Belgische Vluchtelingen

te Amsterdam

In de afgelopen week zijn in het geheel 1003 Belgische vluchtelingen uit de stad Amsterdam vertrokken, te weten 774 naar Antwerpen, 47 naar het binnenland en 187 naar Londen.

Verder vertrokken uit de loodsen 439 uitgewekenen.

Ter Overweging gegeven

Antwerpen, 15 Nov.

Geachte Heer Hoofdposteller,

Ik bewonder alleszins de schikkingen door het Weldadigheidsbureau genomen in deze donkere tijden om de ellende te keer te gaan en de behoeftigen te helpen. Zoo ik u nochtans een woordje durf toe te sturen, dan is het om u den toestand bekend te maken van menige kleinhandelaar der volkrijke buurten, die door de uitdeling van levensmiddelen om zoo te zeggen van hun broodwinning beroofd zijn. Zoo, onder meer, de kruideniers van derde categorie, — die bijzonder zware patenten betalen, zelfs voor afzonderlijke artikelen, — en die, beroofd van hun kliektele van werkende menschen, gemakkelijk hun winkel zouden kunnen sluiten.

De groote voorraadwinkels zijn er best aan toe, daar zij de kliektele hebben der goedge burgerij, die haar provisie opdoet. Kleinere handelaars hebben niets meer te doen en hebben daarenboven veel moeite om nog koopwaar te krijgen. Voor hen is de ellende nabij.

Zou het Weldadigheidsbureau geen overgangsmaatregel kunnen vinden om deze door lasten en patenten getroffen handelaars voor ondergang te vrijwaren? Een middel zou misschien zijn aan de behoeftigen de helft van den onderstand in koopwaar, de andere helft in geld te geven, zoo zou de huismoeder weer naar haar winkel-tje kunnen gaan, en de winkelier zou niet, zooals nu, iederen avond voor een ledige schuif zich afvragen wat er van zijn gezin geworden moet.

Aarvaard, enz.

EEN KLEINHANDELAAR.

Het Krijgsgevangenenbureau te Geneve

De meeste onzer lezers zullen weten, dat het Centraal bureau voor krijgsgevangenen te Geneve op aanvraag der belanghebbende brieven, geld, enz. bestelt tot krijgsgevangenen gericht. De regeringen van België, Frankrijk, Duitschland en Engeland zenden er op geregelde tijdstippen haar lijsten van krijgsgevangenen naartoe. Dit bureau begon tegen het einde van Augustus met 5 of 6 personen te werken; spoedig waren er reeds 20. Thans zijn er ongeveer 350 medewerkers, jonge mannen, grijsaards, jonge meisjes en vrouwen, aan verbonden; allen wijden gratis hun tijd en hun werkkraft aan het goede werk. In een zaal ijken onophoudelijk, tot laat in den avond, 25 schrijfmachines.

Om onzen lezers een gedacht te geven van het omvangrijke werk van het bureau, zij gezegd, dat er dagelijks ongeveer 10,000 brieven binnenkomen en er ongeveer 1000 per dag verzonden worden. Dagen van 3000 brieven en 300 tot 400 pakjes waren niet zeldzaam. Hierdoor werd het bureau echter zoodanig met werk overstelpt dat, op zijn dringend verzoek, de strijdvoerende landen thans hebben verklaard, dat ieder krijgsgevangenen, wiens adres bekend is, direkt met zijn familie mag korresponderen en pakjes van zijn bekenden enz. mag ontvangen.

Voor Russen en Serviers dient Geneve ook als bemiddelaar. Het heeft de taak op zich genomen, de lijsten, welke tot dit doel door de beide regeringen worden gestuurd, naar Weenen en Nish door te zenden. Een bureau van het Rode Kruis te Kopenhagen geeft inlichtingen over Russen, in Duitschland gevangengenomen, en een dergelijk bureau te Petersburg over de in Oostenrijk gevangengenomen Russen.

Dum-dum kogels

Dum-dum is eigenlijk den naam van eene militaire kantonering, in Indië gelegen op vijf Engelse mijlen van Calcutta, en waar zich eene fabriek van vuurwapens bevindt.

Het is daar dat men heeft uitgevonden de geweerkogels een wijziging te doen onderstaan, die ze een krachtigere uitwerking zou geven, en dit om ze te gebruiken tegen horden wier woestheid onmogelijk te beteugelen was.

Die kogels hebben een holle punt of geen mantel aan de punt, wat de oorzaak is dat ze gemakkelijk uitzetten bij den minsten schok, en aldus gevaarlijke wonden veroorzaken.

Men beweerde dat de Engelschen ze gedurende den Boeren-oorlog hebben gebruikt; ook de Russen hielden staan dat de Japanners ze bezigden.

Een voorstel op de tweede konferentie van Den Haag (1899), om het gebruik ervan te verbieden, werd aangenomen door de afdeeling gelast met het onderzoeken der wapeningskwesties.

Soldaten veranderden dikwijls zelf hun gewone kogels in dum-dum, met aan den punt een deel van den mantel in maillechord af te snijden of er doodeenvoudig een diep kruis in te maken.

NIUWS VAN HET KRIJGSTERRAIN IN BELGIE

Het 7^e Linieregiment verwerft het Eerekruis

In een Vlaamsch stadje heeft, in tegenwoordigheid van Koning Albert, een aangrijpende en grootsche militaire plechtigheid plaats gehad.

Het 7e linie-regiment, zoo lezen wij in de 'Temps', had gedurende tien dagen en tien nachten tusschen Nieuwpoort en Diksmuide gevochten. Het heeft den vijand, die zich in grooten getale op de verbonden wierp, teruggeslagen. De Duitschers doen dan denken aan mierehoopen, die men met den voet tracht te vernielen; hoe meer men er op trapt, des te erger ziet men het er krioelen. Het 7e linie-regiment heeft dezen mierehoop uit elkaar geslagen. Het vuur der geweren, der mitrailleurs en van de kanonnen van elk kaliber heeft niets kunnen uitrichten tegen den hardnekkigen aanval van dit regiment.

Toen in den avond de vijand uit zijn loopgrachten kwam, en een wild 'hoeh' weerklonk, trof elke kogel der kleine Belgische infanteristen zijn doel. En toen de troep den rand van de Belgische loopgracht naderde, sprongen de Belgen op hun beurt uit de loopgrachten en met hun kleine, korte bajonet vielen zij op de aanvallers aan, die op den grond vielen of overhaast vluchtten.

Langzamerhand werd terrein gewonnen. loopgracht na loopgracht, elken nacht wat. Na den tienden dag waren er verscheidene kilometers heroverd. Zoo moet 't over ons geheele front geweest zijn. Onze langzame, maar zekere opmarsch is het gevolg geweest van dezen hardnekkigen strijd, die het bloedst was gedurende de eerste nachtelijke uren tot aan de morgenschemering. Overdag spelen de artillerie en het paardenvolk hun rol, terwijl de helden van den nacht uitrusten, eten, of kaartspelen in de loopgrachten.

De Koning van België heeft de dapperen van het 7e linie-wilken eeren. De kompanies vormden, met de donkerblauwe mutsen en jassen, en de blauwrijke broeken, een reusachtig vierkant. In 't midden zag men, bij het vaandel, den dapperen grijsen kolonel, in zijn groen, met zilver bezet uniform. De Koning kwam te voet, in langzamen tred. Hij droeg de uniform van generaal, in doffe kleuren, zonder versiersels of pluimen. Officieren van alle wapens volgden hem.

Toen de trompetters zwegen, heerschte er diepe stilte. Daarop hoorde men, dat de Koning tot zijn troepen sprak. De jonge generaal is geen redenaar; hij zeide enkele eenvoudige woorden, zonder stemverheffing, met een gedempte, doch flinke stem.

Terwijl hij sprak, met de hand op het gevest van den degen, de hielten tegen elkaar geslagen, wierp hij zoo nu en dan een blik op het klein stukje papier, waar hij in het kort zijn rede had opgeschreven.

De muziek zette de 'Brabançonne' in. De Koning naderde het vaandel, gedragen door een jong officier en hechtte aan den verzulden knop een breed paars lint, met het kruis der Leopoldsdorde.

Daarna speldde de vorst op de borst van den kolonel, van eenige officieren en soldaten het 'Legioen van Eer' en de 'medaille militaire', daarmede den wensch van den president der Republiek vervullend, die hulde heeft willen brengen aan het Belgische leger.

De troepen verzamelden zich daarop in de omliggende straten. De Koning en zijn staf stelden zich in een hoek van het plein op. En plotseling klonk het 'Sambre-et-Meuse'. Het hart der Franschen klopte sneller.

De troepen trekken den Koning voorbij. Elke kompanie-bevelhebber presenteert de sabel en de Koning groet elk officier.

De laatste soldaat is voorbij. De dokters, de aalmoezeniers en de ambulance-troepen trekken op hun beurt voorbij.

De tonen van de 'Sambre-et-Meuse' sterfenvet weg. Wij keeren naar de werkelijkheid terug, ontdaan van alle vertoon. Het 7e linie keert naar het front terug, zonder muziek.

De Toestand te Mechelen

Omtrent den toestand te Mechelen wordt officieel het volgende mededeeld:

Op den 12en Nov. zijn aan noodlijdenden uitgedeeld 5900 brooden en porties soep. Voor de uitdelingen moest men zich ten stadhuize laten inschrijven. Er wordt uitge-reikt een brood voor drie personen, twee brooden voor zes personen, enz. De midde-len hiervoor worden verkregen door van een ieder, die Mechelen binnenkomt, een onslag te heffen, varieerende van 10 centiem voor een voetganger tot een frank voor een automobilist.

Bij invordering van het Gemeentebestuur mogen inwoners van de omliggende gemeenten in Mechelen cokes komen halen tegen inruiling van zakken met aardappelen.

In de Omstreken van Nieuwpoort

Iet is niet moeilijk om te begrijpen dat, na de uiterst hevige gevechten aan den Yser, de geheele landstreek tusschen Pervyse en Nieuwpoort verwoest is en verlaten.

Elk dorp, elke boerderij is een ruïne. Waar het land niet onder water staat, is het door de granaten volkomen vernield. De kerke te Nieuwpoort, dagteekende uit de 12e eeuw, is verwoest. Het dak hangt in stukken en broken neer, de vensters zijn vernield, muren en zuilen staan naakt. De toren staat nog slechts half.

Roemrijke Gesneuvelden

De heer Jacques van de Werve, zoon van den heer Aug. van de Werve, burgemeester van Viersel, die als vrijwilliger dienst deed in het Belgisch leger, werd door een kogel gedood, terwijl hij zijn gewetste kamerad, Eug. de Grunne, opdraapte.

Ook de heeren Henri d'Oultremont, Edmond d'Hespeel en Albert Le Grelle (zoon,

van graaf Alberic) hebben als vrijwilligers hun bloed gegeven voor de vrijheid van hun dierbaar vaderland.

De Pruisische Garde

Volgens uit Londen gemeld wordt heeft de Pruisische garde een verwoeden aanval gedaan op een gedeelte der Engelsche linie, voor Yperen.

De Engelsche troepen werden gedurende drie uren, van af het aanbreken van den dag, aan het geweldige bombardement blootgesteld, dat zij nog ooit te doorstaan gehad hadden. Onmiddellijk daarna gingen de eerste en vierde brigades van de Pruisische garde in volle sterkte tot den aanval over. Deze keurtroepen waren hierheen gezonden om door te breken op een punt, waar alle Troeger pogingen der Duitsche infanterie geslaagd hadden. De aanval der garde werd met den grootsten moed en hardnekkigheid uitgevoerd. De poging om tot Yperen door te breken, werd verijdeld.

IN FRANKRIJK

Gevecht in de Lucht

Een Fransch oorlogskorrespondent geeft het volgende levendige relaas van een gevecht tusschen vliegtuigen, dat boven Atrecht moet hebben plaats gevonden. De Franschen bevonden zich met een vriend op het plein, waar zij het vernielde stadhuize in oogenblik namen. Ploisings hoorden zij boven zich het geraas van een vliegtuig, en opkijkende, ontwaarden zij een Taube, die ongewild was gekomen om bommen te werpen. Een paar kinderen, die in de nabijheid op straat speelden, werden door hun bevreesde moeders naar binnen geroepen. Maar een oogenblik later verscheen een Fransche tweedekker in de lucht, die echter minder snel was dan de Taube en door laatstgenoemde werd achtervolgd. Maar de tweedekker deed enkel dienst als lokvogel. Kort daarop verscheen een snelle Fransche eendekker systeem Nieuport, aan de lucht, en vervolgde de Deutsche machien, die thans, als het ware tusschen twee vervolgers gevangen was. De tweedekker zwakte; en daar het vliegtuig beter bewapend was viel het de Taube aan. De Taube deed een wanhopige poging om door een snelle, stijle stijging te ontkomen, doch op het oogenblik werd zij getroffen door een schot van de Nieuport. Van een enorme hoogte viel de Taube als een blok op den grond, waar het te pletter sloeg. De vliegen was natuurlijk dood. De beide Fransche vliegtuigen bleven nog eenigen tijd boven de stad drijven en vloegen toen naar hun statie terug.

IN ENGLAND

De Duitschers in de Engelsche Kampen

Uit Londen wordt door Reuter geseind, dat men daar zeer verbaasd is dat de Duitsche bladen nog altijd spreken over mishandeling van Duitschers in de Engelsche kampen en de groote sterfte, die daar zou heerschen. Die verzinsels schijnen uit dezelfde bron te komen, zegt men, als die aangaande een razzia van Duitsche vliegers op de Engelsche kust, die nooit gebeurd is.

Lord Roberts overleden

Veldmaarschalk graaf Frederick Sleigh Roberts die 11. Donderdag een bezoek bracht aan de Indische troepen in Frankrijk, vatte een koude, kreeg longontsteking en bezweek kort daarop. Hij was 84 jaar oud.

IN DUITSCHLAND

Zepplins

Het 'Journal' meldt, dat de Zepplinwerf te Friedrichshafen nu alle drie weken een nieuw luchtschip aflevert. Dit is sedert het begin van den oorlog het geval. Alle luchtschepen zijn van het stijve stelsel en van het 'type' van de marine-Zepplins. Dag en nacht worden proeftochten gedaan en oefeningen in het werpen van bommen op drijvende doelen. De nieuwe luchtschepen maken heel weinig leven, maar de beproeving ervan vereischt geruimen tijd.

IN ROEMENIE

De Corriere della Sera verneemt dat Roemenie de lichtingen 1896 en '97 onder de wapenen heeft geroepen.

OP ZEE

Heldhaftigheid

De Finlandsche dagbladen spreken over de opoffering van de bemanning van een kleine Russische boot die, om een Russische kruiser te redden, zich zelf in het verderf stortte. De kruiser was in de golf van Finland en liep, zonder het te vermoeden, naar een onderzee-scheep mijn. De bemanning van den kleinen boot ziende dat het te laat was om den kruiser van het gevaar te verwilligen, wierp het licht vaarttuig met kracht op de mijn. Eene verschrikkelijke ontploffing volgde. Zes leden der bemanning kwamen om en de zevende en laatste werd gevaarlijk gekwetst. Hij ontving het kruis van St-Joris.

Turksche Transportschepen

vernietigd en vervangen

KONSTANTINOPEL, 14 Nov. (W. B.) — De Turksche transportschepen 'Bezemialen', 'Bachrachmer' en 'Midhat Pasja', zijn door de Russische vloot in den grond geboord. De bemanningen, ter sterkte van 219 koppen en eenige passagiers, zijn volgens een Russisch bericht gevangen genomen. Deze drie schepen worden door drie betere, van de Russen ontnomen, Russische schepen vervangen, die nu de namen der drie gezonken schepen zullen krijgen.

De vernietiging der drie Turksche transportschepen is al van Russische zijde gemeld.

[illegible]